

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/S/1516/1145 van 24 mei 2016
in de zaak 1516/RvVb/0274/SA

In zake:

1. de heer **Sam VAN LAETHEM**
2. mevrouw **Ellen MATIJS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Sophie BEUSELINCK
kantoor houdende te 9070 Destelbergen, Eenbeekstraat 66
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

Tussenkomende partijen:

1. de heer **Philip ARNAUTS**
2. mevrouw **July HANSSENS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat John AVENEL
kantoor houdende te 9300 Aalst, Leopoldlaan 48
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 7 januari 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 12 november 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede van 30 juni 2015 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een garage en opheffen van een terrein.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9340 Lede, Biestraat 16 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummer 0564G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 12 april 2016 die vervolgens tot 10 mei 2016 uitgesteld is.

Op de openbare zitting van 10 mei 2016 is de vordering tot schorsing behandeld.

Kamervoorzitter Geert De WOLF heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Benjamin CHAMON die loco advocaat Sophie BEUSELINCK verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat John AVENEL die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer Philip ARNAUTS en mevrouw July HANSSENS verzoeken met een aangetekende brief van 10 maart 2016 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 17 maart 2016 de tussenkomende partijen toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is maar aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals zal blijken, is dat niet het geval.

IV. FEITEN

Op 29 april 2015 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een garage + ophogen van het terrein (tot op straatniveau)”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’ in woongebied gelegen.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 11 mei 2015 tot en met 9 juni 2015, worden er twee bezwaarschriften ingediend, waarvan een door de verzoekende partijen.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 23 juni 2015 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede verleent op 30 juni 2015 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkommende partijen. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en bepalingen van het gewestplan, de gewestelijke en provinciale verordeningen en van de gemeentelijke bouwverordening.

De aanvraag dient niet geweigerd te worden op grond van artikels 4.3.1§1 (strijdig met voorschriften en goede ruimtelijke ordening), artikel 4.3.2 (RUP in procedure) en artikel 4.3.4 (externe adviezen) van de Vlaamse codex.

De aanvraag voldoet aan artikels 4.3.1§2. Artikels 4.3.1§3 (sociaal objectief) en §4 (ontbossing) en 4.3.6 (bedrijfswoning) zijn niet van toepassing.

De aanvraag voldoet aan artikels 4.3.5 (uitgeruste wegenis) en 4.3.7 (toegankelijkheid). Het goed is niet getroffen door de rooilijn (artikel 4.3.8).

Normen en percentages betreffende de verwezenlijking van een sociaal of bescheiden woonaanbod: niet van toepassing.

Goede ruimtelijke ordening

De ingediende bezwaren kunnen bijgetreden worden. De impact op de aanpalende percelen naar o.a. wateroverlast en inkijk is niet verwaarloosbaar. Het gemeentelijk beleid staat dergelijke aanvragen slechts toe als de aanpalende eigenaars (stilzwijgend) akkoord zijn, wat hier niet het geval is, anders dient het maaiveld van het aanpalend perceel over minimaal 2 m vanaf de perceelgrens gevolgd te worden.

Uit wat vooraf gaat dient besloten dat de aanvraag vergunbaar is onder volgende voorwaarden:

- Het maaiveld van het perceel rechts dient achter de woning over minimaal 2m vanaf de perceelsgrens gevolgd te worden.*
- De hoogte van de garage dient beperkt te blijven tot 3m boven de vloerpas van de woning.*

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen die beslissing op 3 augustus 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 18 september 2015 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

1.5 Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

Het goed situeert zich ten zuidwesten van de rand van het centrum van Lede in een woonlint met achterliggend natuurgebied. De omgeving wordt gekenmerkt door heterogene bebouwing in het woonlint. Achter de woning bevindt langs in een lager gelegen baantje een woning.

De aanvraag beoogt de oprichting van een garage en ophoging van het terrein. De garage wordt links achteraan het perceel ingepland tot aan de achterste perceelgrens. De terreinaanpassing betreft een ophoging van zo'n 80 cm achter het bijgebouw en een ophoging van 150 cm aan de achterste perceelsgrens.

Nabij het perceel van voorliggende aanvraag met huisnummer 16, zijn er nog twee percelen waar reeds een ophoging van het perceel werd uitgevoerd, met name nr. 10 en nr. 14. Bij nr. 10 betreft het een ophoging van het perceel van ± 140 cm tot niveau Biestraat. De achtermuur van het bijgebouw van nr. 10 heeft een hoogte gaande van 420 cm tot 510 cm ten opzichte van de voetweg. De geplaatste betonelementen bij nr. 14 hebben een hoogte van 150 cm tot 205 cm en een aanvulling van het perceel tot niveau Biestraat.
(...)

2 Motivering

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater door het plaatsen van een infiltratievoorziening van 400 liter.
(...)

2.3 Juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede plaatselijke aanleg, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, voor het ophogen van een terrein, is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

2.4 Goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de codex.

Voorliggend project beoogt de aanvraag voor het bouwen garage en van een terreinverhoging van de achtertuin. De ophoging gaat van $\pm$ 80 cm tot 150 cm tot op gelijk niveau met de Briestraat. De rechterperceelsgrens wordt voorzien van betonnen keermuren die de ophoging mogelijk maken. De aanvrager stelt dat hij met deze ophoging het hemelwater op eigen terrein wenst te infiltreren en niet meer richting de achterliggende voetweg.

Echter kan verwacht worden dat door de ophoging het water ook deels naar de aanpalende percelen, met name de lager liggende, zal vloeien. Dit kan bijgevolg leiden tot wateroverlast ten koste van de lager liggende percelen.

Dergelijke verhoging van het maaiveld zal ook gepaard gaan met hogere randhagen ter vrijwaring van de privacy, die op hun beurt een negatieve invloed hebben op de belichting van de omgevende percelen. Immers het hoger staan dan de omgeving resulteert erin dat er een kunstmatig verhoogde inkijk is, een inkijk die meer impact dan de normale inkijk tussen burens.

Dergelijke ophoging van de tuinzone getuigt niet van een goede plaatselijke aanleg binnen een dergelijke woonomgeving. De voorgestelde ophoging negeert het bestaande reliëf, en wijkt hierdoor sterk af van het reliëf van het rechtsaanpalende perceel, waar het oorspronkelijk reliëf wel aangehouden wordt, zonder al te nadelige invloed op het gebruiksgemak en de belevingswaarde van de tuinzone.

De voorgestelde afstand tot de perceelsgrens van 200 cm geeft aanleiding tot de creatie van eilanden met een betonnen rand welke vanuit ruimtelijk esthetisch oogpunt niet inpasbaar zijn.

Voorliggende aanvraag schaadt de goede ruimtelijke ordening en leidt tot een toestand waarbij de ruimtelijke draagkracht van de omgeving en het natuurlijke reliëf niet worden gerespecteerd.

Dit blijkt ook uit de foto's van de huidige toestand, waarbij bij de links aanpalende percelen reeds een vergunde ophoging gerealiseerd werd.

De hoge afscheidingen en het hoogteverschil tussen de percelen en de achterliggende voetweg ogen niet tot een goede ruimtelijke ordening.

De garage en de toegang tot de garage dient te worden aangelegd volgens het bestaande reliëf.

...

Na de hoorzitting van 29 september 2015 beslist de verwerende partij op 12 november 2015 om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op het andersluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 18 september 2015;

(...)

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

*Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater door het plaatsen van een infiltratievoorziening van 400 liter.
(...)*

2.4 De goede ruimtelijke ordening (...)

Voorliggend project beoogt de aanvraag voor het bouwen garage en van een terreinverhoging van de achtertuin. De ophoging gaat van ± 80 cm tot 150 cm tot op gelijk niveau met de Briestraat. De rechterperceelsgrens wordt voorzien van betonnen keermuren die de ophoging mogelijk maken. De aanvrager stelt dat hij met deze ophoging het hemelwater op eigen terrein wenst te infiltreren en niet meer richting de achterliggende voetweg.

De aanvrager wijst er terecht op dat in de omgeving reeds tal van soortgelijke ophogingen doorgevoerd werden.

Dit kan evenwel geen afdoende motivatie zijn voor het toestaan van het gevraagde zonder akkoord van de buur.

Dergelijke verhoging van het maaiveld zal immers gepaard gaan met hogere randhagen ter vrijwaring van de privacy, die op hun beurt een negatieve invloed hebben op de belichting van de omgevende percelen. Immers het hoger staan dan de omgeving resulteert erin dat er een kunstmatig verhoogde inkijk is, een inkijk die meer impact dan de normale inkijk tussen burens.

Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen wordt gevolgd dat de ingediende bezwaren kunnen bijgetreden worden en dat de impact op de aanpalende percelen naar o.a. wateroverlast en inkijk niet verwaarloosbaar is. Gelet op het ontbreken van een akkoord van appellant, de eigenaar van het rechts aanpalend perceel, dient het maaiveld van het aanpalend perceel over minimaal 2 m vanaf de perceelgrens gevolgd te worden.

De haag die langs deze perceelsgrens geplant wordt mag de hoogte van de bestaande betonplaten niet meer dan 30cm overschrijden, opdat de bezonning van het aanpalend perceel niet al te zeer aangetast zou worden.

Zo er tussen de partijen een akkoord bereikt wordt over een andere hoogte, dan kan dit vanzelfsprekend ook.

Met deze aangevulde voorwaarde wordt tegemoet gekomen aan bezwaarindieners, die enerzijds bekommerd zijn om het zonlicht, en anderzijds om de privacy.

Samen met het college van burgemeester en schepenen wordt vastgesteld dat de gevraagde hoogte voor de garage (4,64 m boven maaiveld) aanzienlijk hoger is dan hetgeen gangbaar is voor dergelijke garages op een perceel van die grootteorde en configuratie. De opgelegde voorwaarde dat de hoogte van de garage dient beperkt te worden tot 3 m boven de vloerpas van de woning dient dan ook overgenomen om het geheel qua hoogte te doen aansluiten bij wat gangbaar is.

Het gevraagde zal op die manier esthetisch beter zijn dan de gevraagde toestand. Qua hoogte zullen de constructies aan de zijde van appellant quasi ongewijzigd blijven op de perceelsgrens. Deze voorwaarden laten op die manier nog steeds toe dat de garage bereikt wordt en bruikbaar is.

Onder voormelde voorwaarden zal het gevraagde de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang brengen, en zal de goede ruimtelijke ordening niet verstoord worden.

...

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomen de partijen betwisten het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing.

De exceptie van de tussenkomen de partijen moet maar worden onderzocht en beoordeeld wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals zal blijken, is dat niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

SCHORSING EN MOEILIK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL

Verzoekers verzoeken Uw Raad niet louter om de bestreden beslissing te vernietigen doch ook om de uitvoering daarvan, in afwachting, tevens te schorsen.

De uitvoering van deze beslissing leidt immers tot een ernstig, moeilijk te herstellen en persoonlijk nadeel in hoofde van verzoekers.

Dit nadeel vertaalt zich op verschillende vlakken doch in het bijzonder in de wateroverlast en de schending van de privacy welke de ophoging zal veroorzaken.

De wateroverlast zal onherstelbare schade aanrichten aan het perceel, de tuin en de woning van verzoekers.

Nu ook de woning van verzoekers lager gelegen zal zijn en zich op korte afstand van de perceelgrens bevindt, zullen waterinfiltraties, met structurele gevolgen, onvermijdelijk zijn.

Dergelijke schade aan de woning en de tuin valt eenvoudigweg niet te herstellen.

Deze nadelen kunnen niet herstel worden eens de bestreden beslissing en/of vergunning wordt uitgevoerd.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

De verzoekende partijen voeren enkel een betoog over hun ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’. Voor vorderingen ingeleid vanaf 1 januari 2015 is de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet meer aanwezig in de schorsingsprocedure, maar vervangen door de vereiste van ‘hoogdringendheid’. Om te slagen in hun vordering tot schorsing dienen de verzoekende partijen aan te tonen dat de zaak omwille van de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te hoogdringend is om de afhandeling van het vernietigingsberoep te kunnen afwachten. Zij zullen het bewijs moeten leveren van ernstige nadelen of schade indien niet onmiddellijk een beslissing zou genomen worden en men de gebruikelijke behandelingstermijn van een vernietigingsberoep zou moeten ondergaan.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen onder de titel “schorsing en moeilijk te herstellen ernstig nadeel” kan slechts in aanmerking worden genomen voor zover daaruit de redenen blijken van hoogdringendheid, quod non in casu.

De verzoeker die zich op de hoogdringendheid beroept, dient op grond van artikel 40, § 1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, § 1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in haar verzoekschrift, met de nodige overtuigingsstukken en met voldoende precieze en aannemelijke gegevens een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is. (RvVb/1516/S/0133, 20 oktober 2015; RvVb 29 september 2015, RvVb/S/1516/0058) Zoals gezegd, slagen de verzoekende partijen er echter niet in om het dringende karakter van hun vordering op voldoende concrete wijze te staven.

De verzoekende partijen hebben het vaagweg over wateroverlast en privacyschending maar maken dit geenszins aannemelijk. Wat de verzoekers reeds eerder in hun verzoekschrift uiteenzetten, mogen zij niet onbesproken laten bij de redenen die zij uiteenzetten om de hoogdringende behandeling te vragen. Weliswaar zetten zij hinder en nadelen uiteen onder de titel “Aangaande het belang in hoofde van de verzoekers”. Deze nadelen worden echter niet betrokken in de uiteenzetting van de redenen van de hoogdringendheid. Uw Raad oordeelde hierover reeds (RvVb, nr. S/2015/0088, 20 juli 2015):

“Het belang dat een verzoekende partij laat gelden bij het instellen van een beroep bij de Raad is te onderscheiden van de noodzaak tot hoogdringende behandeling van de zaak. De verzoekende partijen laten na uiteen te zetten dat de hinder en nadelen zodanig zijn dat een onmiddellijke beslissing wenselijk is. Het komt aan een verzoekende partij toe te overtuigen om de zaak bij hoogdringendheid te behandelen.”

De verzoekers tonen ook niet aan dat de normale doorlooptijd van de vernietigingsprocedure te lang zal duren om potentiële schade te verhinderen. De bewijslast voor het aantonen van de hoogdringendheid ligt nochtans bij de verzoekende partij, ook wat betreft de uit te voeren werken, of de nog uit te voeren werken, de daardoor voor de verzoekende partij te lijden schade en dit in verhouding met een normale doorlooptijd van de vernietigingsprocedure. (RvVb, nr. S/2015/0071, 16 juni 2015).

De vordering tot schorsing is onontvankelijk, minstens ongegrond.

...”

3.

De tussenkomende partijen repliceren:

“ ...

Met betrekking tot de voorwaarde van de spoedeisendheid heeft de Raad van State geoordeeld dat deze drie aspecten bevat: een voldoende onmiddellijk karakter, een voldoende ernstig karakter en de onomkeerbaarheid van de schadelijke gevolgen die kunnen ontstaan door de bestreden beslissing (RvS 25 februari 2015, nr. 230.330,

Derniddeleer e.a.). Ook Uw Raad beoordeelt de ernst van het dreigende nadeel (zie bv. RvVb. S/1516/0131, 20 oktober 2015).

Op zich moet de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aldus volstaan om de nadelige gevolgen te voorkomen (RvVb. S/2015/0090, 28 juli 2015). Bij haar beoordeling dient de Raad rekening te houden met het belang van verzoekers, maar ook met het belang van de andere betrokken partijen en zelfs het algemeen belang.

(...)

Het verzoekschrift spreekt enkel van een nadeel dat zich zou vertalen op verschillende vlakken, in het bijzonder wateroverlast en schending van de privacy en dat dergelijke schade eenvoudigweg niet te herstellen zou zijn. Verzoekers tot tussenkomst lezen hierin niet dat er sprake zou zijn van enige hoogdringendheid dat het verzoek tot schorsing staat.

Verzoekende partijen slagen er derhalve niet in om met concrete gegevens aan te tonen dat de zaak hoogdringend is door de nadelige gevolgen die gepaard gaan met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Aan de in artikel 40, § 1 DBRC-Decreet en de in artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarden is derhalve niet voldaan.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. In het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat die door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voorkomen kunnen worden.

2.

De verzoekende partijen stellen dat zij als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” zullen lijden en dat om die reden een schorsing zich opdringt.

Artikel 40, §1, eerste lid DBRC-decreet heeft de vereiste van “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” vervangen door de vereiste van “hoogdringendheid”. Die nieuwe schorsingsvoorwaarde moet worden toegepast op vorderingen tot schorsing die vanaf 1 januari 2015 worden ingediend.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen onder de titel “schorsing en moeilijk te herstellen ernstig nadeel” kan maar in aanmerking worden genomen voor zover die uiteenzetting overtuigt dat de vordering tot schorsing aan de voorwaarde van hoogdringendheid voldoet.

3.

De verzoekende partijen sommen wel de schadelijke gevolgen op die zij als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vrezen te ondergaan. Maar die uiteenzetting is summier, vaag, niet gedocumenteerd en mist overtuigingskracht om de zaak als hoogdringend te beschouwen en de uitkomst van de behandeling van het vernietigingsberoep niet af te wachten. De gevreesde “onherstelbare schade” aan de woning en tuin als gevolg van wateroverlast, en de schending van de privacy worden beweerd, maar niet concreet aannemelijk gemaakt.

Ter ondersteuning van het eerste middel leggen de verzoekende partijen een architectenverslag van 6 januari 2016 neer over de impact van de vergunning op hun perceel. Waar het om de wateroverlast gaat, stelt het verslag dat de uitvoeringswijze van de infiltratievoorziening “niet realistisch” is en “voor problemen zal zorgen (...) op de aanpalende lager gelegen percelen”. De schending van de persoonlijke levenssfeer wordt afgeleid uit een tekening die de inkijk in de tuin en de woning van de verzoekende partijen moet illustreren. Zelfs betrokken op de uiteenzetting van de hoogdringendheid, wat de verzoekende partijen niet eens doen, overtuigt het verslag niet van de wenselijkheid van een snelle uitspraak, niet wat de gevreesde wateroverlast en evenmin wat de beweerdde schending van de privacy betreft.

Het blijkt dat de verzoekende partijen zich beperken tot het louter poneren van stellingen die het niveau van de hypothese nauwelijks overstijgen en daarom de schorsing van de bestreden beslissing allerminst kunnen verantwoorden.

4.

Uit het bovenstaande volgt dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de aangevoerde nadelige gevolgen een hoogdringende behandeling noodzakelijk of wenselijk maken.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Omdat er in het vorige onderdeel is vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 mei 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, negende kamer, samengesteld uit:

Geert DE WOLF, voorzitter van de negende kamer,
met bijstand van
Saartje CALLENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de negende kamer,

Saartje CALLENS

Geert DE WOLF